एतान्लब्ध्वा वरानिष्टान् शिविः काले दिवङ्गतः। सचेन्ममार सृञ्जय चतुर्भद्रतरस्त्वया।
पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मा पुत्रमनुतप्यथाः। अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्वैत्येति व्याहरन्।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि अभिमन्युवधपर्व्वणि षोडशराजिके अष्टपञ्चाशोऽध्यायः॥ ५८॥
॥ नारद उवाच॥ रामं दाशरथिञ्चैव मृतं सृञ्जय शुश्रुम। यं प्रजा अन्वमोदन्त पिता पुत्रानिवौरसान्।
असङ्ख्येया गुणा यस्मिन्नासन्नमिततेजसि। यश्चतुर्द्दशवर्षाणि निदेशात्पितुरच्युतः। २२२५
वने वनितया सार्द्धमवसल्लक्ष्मणाग्रजः। जघान च जनस्थाने राक्षसान् मनुजर्षभः।
तपस्विनां रक्षणार्थं सहस्राणि चतुर्द्दश। तत्रैव वसतस्तस्य रावणो नाम राक्षसः।
जहार भार्य्यां वैदेहीं संमोह्यैनं सहानुगं। तमागस्कारिणं रामः पौलस्त्यमजितं परैः।
जघान समरे क्रुद्धः पुरेव त्र्यम्बकोऽन्धकं। सुरासुरैरवध्यन्तं देवब्राह्मणकण्टकं।
जघान स महाबाहुः पौलस्त्यं सगणं रणे। स प्रजानुग्रहं कृत्वा त्रिदशैरभिपूजितः। २२३०
व्याप्य कृत्स्नं जगत् कीर्त्त्या सुरर्षिगणसेवितः। स प्राप्य विविधं राज्यं सर्व्वभूतानुकम्पकः।
आजहार महायज्ञं प्रजा धर्म्मेण पालयन्। निरर्गलं सजारूप्यमश्वमेधशतं विभुः।
आजहार सुरेशस्य हविषामुदमावहत्। अन्यैश्च विविधैर्यज्ञैरीजे बहुगुणैर्नृप।
क्षुत्पिपासेऽजयद्रामः सर्व्वरोगांश्च देहिनां। सततं गुणसम्पन्नो दीप्यमानः स्वतेजसा।
अतिसर्व्वाणि भूतानि रामो दाशरथिर्व्वभौ। ऋषीणां देवतानाञ्च मानुषाणाञ्च सर्व्वशः। २२३५
पृथिव्यां सह वासोऽभूद्रामे राज्यं प्रशासति। नाहीयन्त तदा प्राणाः प्राणिनां न तदन्यथा।
प्राणापानसमानाश्च रामे राज्यं प्रशासति। पर्य्यदीप्यन्त तेजांसि तथानर्थाश्च नाभवन्।
दीर्घायुषः प्रजाः सर्व्वा युवा न म्रियते तदा। वेदैश्चतुर्भिः सुप्रीताः प्राप्नुवन्ति दिवौकसः।
हव्यं कव्यञ्च विविधं निष्पूर्त्तं हुतमेव च। अदंशमशका देशा नष्टव्यालसरीसृपाः।
नाप्सु प्राणभृतां मृत्युर्नाकाले ज्वलनोऽदहत्। अधर्म्मरुचयो लुब्धा मूर्खा वा नाभवंस्तदा। २२४०
प्रजाः शिष्टेष्टकर्म्माणः सर्व्वे वर्णास्तदाऽभवन्। स्वधा पूजाञ्च रक्षोभिर्जनस्थाने प्रणाशित।
प्रादान्निहत्य रक्षांसि पितृदेवेभ्य ईश्वरः। सहस्रपुत्राः पुरुषा दशवर्षशतायुषः।
न च ज्येष्ठाः कनिष्ठेभ्यस्तदा श्राद्धान्यकारयन्। युवा श्यामो लोहिताक्षो मत्तमातङ्गविक्रमः।
आजानुबाहुः सुभुजः सिंहस्कन्धो महाबलः। दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च।
सर्व्वभूतमनःकान्तो रामो राज्यमकारयत्। रामो रामो राम इति प्रजानामभवत् कथा। २२४५
रामात् रामं जगदभूद्रामे राज्यं प्रशासति। चतुर्विधाः प्रजा रामः स्वर्गं नीत्वा दिवं गतः।
आत्मानं सम्प्रतिष्ठाप्य राजवंशमिहाष्टधा। स चेन्ममार सृञ्जय चतुर्भद्रतरस्त्वया।
पुण्यात् पुण्यतरस्तुभ्यं मा पुत्रमनुतप्यथाः। अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्वैत्येति व्याहरन्।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि अभिमन्युवधपर्व्वणि षोडशराजिके एकोनषष्टोऽध्यायः॥ ५९॥
॥ नारद उवाच॥ भगीरथञ्चेद्राजानं मृतं सृञ्जय शुश्रुम। येन भागीरथी गङ्गा चयनैः काञ्चनैश्चिता।